

“Ալասպից ծովուն վրայ արտաքրոյ կարգի գործունէ ուժին մը կըտիրէ : Կըսա ի թէ բազմաթիւ զօրք և պատերազմի պրշարներ կը յուղարկուին յօդնութիւն Վ քաստանի Ուռուսոց բանակին : Կըսուի նուե թէ այս նահանգին կուռակութը այցելութեան գացած է ՚ի Կովկասիթէթրովսիքի . ասիկա Կասպից ծովուն այն կէտն է , ուսկից կըսկոի շղթան աւազաններու և խաղախներու գաղթականաց , զորս Ուռուսերը կըհաստատեն գէպ ՚ի Արալ և Օքսուս ծովը : Կըզրուցուի նաև թէ Վոթերապատալ զօրք կը յուղարկուի . և թէպէտ հաւանական է թէ Պարսից այս քաղաքը իսկատէս Ուռուսաց իշխանութեն ներքեց , բայց և այնպէս ըստ ամենայն երեմանց բազմոթիւ զօրք կեդրոնացուցեր են Վուրատակ կղզին , որ Վոթերապատափ ծովածոցին մէջն է և գրեթէ 12000 մղոն հեռու կիյնայ այս քաղաքին ամենէն մօտ եղերբէն . ուրտեղ 1841ին Ուռուսերը մտան և հաստատուեցան պատճառակարգութ պաշտպանելու Պարսկաստանը թիւրքմէն ծովասպատակներէն . և այն ժամանակէ հետէմիշտ մնացին այնտեղ՝ Վերջապէս լուր առ ինք թէ Ուռուսերը թոյլտուութիւն խնդրեր են Պարսից կառավարութենէն որ իւր երկիրը մոնեն ՚ի Վալքու . որ կարծեմք թէ այս անուամբ պղտիկ բերդաբազաք մըն է Արարատ լեռան սորքը , մօտ մեծ ձանապարհին որ Դաւրէմի և Պայազիտի մէջ կըդտնուի . և ուրտեղ քանի մը օրուան մէջ գիւրութեամբ կրնայ հասնիլ մէկը : Այս նշանաւոր գէպերը տեսնելով , հարկ է մեղ գգուշութիւ հոկել ՚ի վերայ ամեն կըրպ չգանց որ կըլսն ընդգէմ անկախութեան Հերաթի”:

Այցեալները ձեռքերնիս անցաւ պղտիկ գըքոյէ
մի . Ծնծայ , Յորդուանք մաբանութեան անուամբ ,
տալեալ ՚ի Փարիզ . որուն հեղինակն է արժանա-
պատիւ Դրիգոր վարդապետը Խաղաղաւաճի Կա-
րապէ աեան . որ նոյն գըքուկին մէջ կըստորա-
գրուի Համախոն Ո՛վիլարեանց Վենետիկ :

Եյս սկզբոր վարդապետը որ իւր կենդան
նագիլը դրած է յիշեալ զրքուկին սկիզբը ու
76 տարուան կընէ զինքը, գուցէ 86 տարին շատ
անցած է՝ եթէ իւր դրած ափեղցիկեղ խօսքե-
րուն վայ գատողութիւնն ընելու ըլլամբը, որ
իսկապէս ցնդեալ ծերունիի մը գործ է քան

գեւեն : Եյս դեղահատից ձեւամբն անմօրութ-
թիւնն միանգամցն արահետ կըլլայ, և կատար-
եալ ախորժակ կըստանայ ոք, նոյնպէս և փոխո-
զութիւնն որտի խառնումն և պտոյաբով
դլացաւն բոլորովին կըդադարին, և մաղձային
և ջլային տկարական զօրութիւններն կ'աներեւու-
թանան : Հրազդառ իրեմ հարկիւ գինի, դարեւ-

զաման քժիկութեան երիկամանց խճէ կամ աւազը կամ քար
սպառա , արիւն միտեր և միտարերութեան :

Վ'ր մեղադիմություն գեղահատոս ամեն էրեկոյ

թէ առողջ մտաց պտուղ:

Օ արմանալի է ասլոքէն որ յիշեալ արժանաւ պատիւ վարդապետը՝ այսքան երկար ժամանակ Փարիզ նոտելէ և իւր ամեն կերպ հաջոյքը կոտարելէ ետև, և գուցել իւր նախապաշարեալ միտքն ալ քիչ կամ շատ լուսաւորուելէ ետև, զարմանալի է կըսեմք որ այսօրուան օրս ելլէ և կեղծաւորութեամք ու մարդահաճռութեամք պապական գերութեան հրաւիրէ Հայոց ուղղափառ աղդը և Հռոմայ պապը եկեղեցւոյ գլուխքարողէ, և ամեն աղդը և աղղինք պէտք է որ անօր հնազանդին ըսէ, և այլն և այլն :

Չեմք կարծեր ամենենին և գրեթէ համոզեալ եմք թէ իւր անհիմն խօսքերուն ինքն ալ չհաւատար : Իայց գուցել իւր երախտագիտութեալացցոյց առ պատվականութիւնն, (որուն չորհիւր շատ տարիներէ հետէ խիստ հանգիստ կեանք կանցնէ) Փարիզի լայն և արձակ ճանապարհները պարտելով(,) գուցէ կըսեմք այս պատճառաւ արժան համարեր է իւր վերջնի օրերը այսպիսի հրաւէր մը ընելու Հայոց աղդին : Դարձեալ չեալ չեմք կարծեր և գրեթէ համոզեալ եմք ներքին համոզմամք թէ ամենենին համոխոհ չէ Ախիթարեանց Վենետիկը, ինչպէս որ ինքը իւր ստորագրութեանը վրայ կըդնէ : Քանզի եթէ համախոհ ըլլալու ըլլար, ի՞նչ բան ունէր Փարիզ այսքան տարիներէ ՚ի վեր, ինչու համար սուրբ Ղազարու վանքը ընակիր որ համախոհութեամք պարապի իւր գրաւոր աշխատութեանցը . . . :

և չար նախանձու ոգին է , որ այժմեան պարագայից մէջ գրգռեց զօրիտը և զմիտքը արժանապատիւ . Վրեսոր վարդապետին՝ Փարիզէն մինչեւ Անեստիկ համախօհ և պաշտպան ձևանալ Ախիթարեան միաբանութեան և անոր գերապտիւ . Աբբահօրը , դատապարտելու համար զվերադարձը՝ Անեստիկ Ախիթարեան ուխտին երից գլխաւոր և գիտնական վարդապետաց ՚ի ծաց Հայաստանեայց առաքելական կաթուղիկէ ուղղագրառութեան ուղղագրութեան ուղղագրութեան

Գրիգոր վարդապետն ալծնած է : Եւ իւր մայրենի սուրբ եկեղեցին առաջին անգամ ուրախաւ լի ետե , դարձեալ անոր ծոցը դարձաւ խղճի մաօք իւր հասուն հասակին մէջ . և երկրորդ անդամ ուրացաւ զայն , պատականութեան միւ-

սացեալէին որ շատ կարելի է իւր երեկօնունքն
ուռոյցք բերէն , և յետոյ ցաւն մահաբեր
դառնայ : Ես այսպէս ասելով չկամիմասէլ թէ
ամենայն ոք երեք աւուրց մէջ պիտի առողջա-
նայ այս տեսակ հիւանդութենէ , սակայն՝ ուլ-
ոք լսու վերոյգրեալ խրատին վարուի , և ասդա-
տուո՞յնութիւն գտանելին անկարելի է :

Ասոն բժշկութեան ականայ մէջ դալայն (այսինքն) յորժան
՚ի քառն կամ արթուռն զգիսկը լով մէջն կըհսուէ :

Վա վեց կամ գուցէ և տասն ևս գեղահատու
առաւեօտն նոյնչափ և երեկոյն, մինչ ցերեք կամ
ըրբ շաբաթ, օծանելիքն առատ մը երիկա-
մանց եղեալտեղին վարայ (բարաք մէջ.ըն) դնե-
լով շփիր. բանջարեղին մի՛ ուտեր, խմիչ քիզէն
մի ըմպեր, երբոր առաջացար շատ անդամսառն
ըրոյ մէջ լուացիր զքեղ, յետ բժշկութեանդ
ևս, իբր ցամիս մի ևս գեղահատ առանելն շա-
րունակէ, որ առաւել ապահով կրնէ. այսպի-
սութեամբ որբան և հնացեալ և վատ հիւ ան-
դութիւն ըլլայ նէ ևս՝ կըր բժշկի անկատսկած :

Վասն բժշկութեան կաթելով՝ արերոյ՝ և վաստի միգերոյ :

Խորովէլ վեց հատ խնձոր, ապա զանոնք համբ
դրդալով մինչև սպեղանւոյ պէս ըլլայ, և զանին
կա խառնէ իբր կէս հօիսայ ջայ մէջ, և այս
խառնուրդին մէջ գի՞ր տասն գեղահատո, և առ
սոնք ՚ի միասին խմէ անկօղին գնալուն։ Հազար
մարդ էն աւելի այսպիսի գեղատուտթեամբ
բժշկած եմ և այս ես գիտելի է, որ վեց գեղա-
հատ առնելի է ամեն երեկոյ, առանց խնձո-
րոյ, և գինի առողջութեան ես նոյնպէս առնելի
է ցտանի և հինգ օր, և այս վասն ախտի յե-
տադարձումն արդելելոյ։

Վասն բժշկութեան վաւաշական ախտից և երկրագրական
նշանառութեանց նոյս :

բադառնալու համար : Բայց վարմանալու բան
չէ , որ իւր վերջին օրերը . Հոգւոյն սրբոյ ազգեւ-
ցութեամբը . դարձեալ զինքը ծնող Հայատուա-
նեայց ու զզափառ սուրբ եկեղեցւոյն գերե-
մանէ , և անոր մէջ մեռնի :

Հայ հասարակութիւնը շին օդեւ բարի օրինակ
ըլլալու առաքինի և հաւատարիմ եկեղեցական
մը . որ կը համարձակի հրապարակաւ դատապար-
տեւ իւր եղացիք՝ անոր աչքին զրայի պղտիկ
շիւղին համար , առանց ուշագրութիւն մատու-
ցանելու իւր աչքին զրայի գերանին :

Արտաս իշխանարկը սեր յարդոյ ընթերցոց
զաց առջև գնել այստեղ Խաստառաձի Կարա-
պետեան Գրիգոր վարդապետին հրատարակած
Կրքուկին մէկ փոքրիկ յօդուածը՝ ի ցցց անող
հանձնաբոյն և անոր ընտիր ոճոյն :

Յիշեալ վարդապէտ՝ իւր այս յօդուածոյն
մէջ, Տաղթառնէր ֆրանքի մօսիւ տօքմէու Պատաշ
շնին բերնովը կըլսօսի :

“... կառեւ եւսու նոր գիտութիւն ըս հոս հառմահանաց
մշջ . ու Առ-ըստեան վարժարանին պալքօնադար վարդա-
պետաը . իրենց մէծա-րը , աբբահայը , արքապիկողուը
ու-ըց գիտել , վարդան վաս-ըւլ = Ասուն սուսին բո-
ւի իրենց մէծա-րը , որուն ծունդ ուրեր ուիմոցը , սուբի-
սեղանին առաջ ուկա ըստեր են . պիտի շնուղանէին մ . . .
շէ = Խօրսամ իրենց ճախտաը Գրութ է աս ուրիշը .
Խօրսամ իրենց հօրը մէրասն է . ուէմ կիցան , ը-լվան ու-
վարեն շրմէլ . Առ-էծա-րը երիր ամսու շուն շատ շատենք
յուրաբեց իրաստեց ուէմ շրմէլ - խօս հուելու . . . : Եր-
բար ճապաս գիտաց լ-ըցեց հասկոյ-ց իր իրա-ունաց
իշխանա-րաց և բապաս-րաց : Ասուն իշխանութիւն ուէմ ունու-
թերը և հրամայեցին ու երեսի ըստել լուն առ պալքօնանէն .
(հոս սիսա- բանդանան . . . :)

“Աշտիր աս հրամանին տես ընկը եակը ընելը ինեւ
մարի ու ըլքն. իշխան-թիւն բանեց ասուց եակայէն՝
տպայն տուր չեց . . . Առ բանը լուսաւ տեւ
այստեղատան, զայտառանը = Քանիդ ասոնք սկսան
գրեւ, շ-րցեւ, արտգրեւ լ-լըեւ, գրչոյիներ հայտ-լոր
աշխիւ մշա անիրան ա-ա զայտաբառ-թիւն ընտրեմ մ-
ծա-րին. և ճանաբանի խայտառականը թեան գիր մը
աւ . . . Ե- որ լ-ետ աշխիւ մշա ու ա- ի խայտա-
բառաք, այնտեղ շար եւ խառնանք, որ այսպիսի ներ-
կընդուածն որ ասել իրակը հրաման. շ-ար իւ ասել իւ ի-
մաստակի իշխանական վանքը մշա ընկան, գրեցին
պատշին, անժառ ատել քը տեւ և փախուն խօսեր Ա եւ-
դիշոյ տես, իօրսամ թիւրել լուս պաշտանէւ՝ բար-

ստկայն՝ ամէնօրեայ փորձքն առանելով, եթէ
չխօսիմ նէ՝ հարկիւ պարտիք մը զանց արած
կրլում. քիչ մարդիկը գուցէ կըհաւատան որ
բազմաթիւ պարկեցու և երիկ ունօղ կանոյք՝
ցօրս առիս եկեալ ինձանէ խորհուրդ հարցրած
էն, վշտացեալ գոլով վաթար խոցից կամ իեւ
մի մատէն առ առ առ առ առ առ առ առ առ առ

դից սօս, և չկ յա կանաց մեծագոյն մասս խղջուկ
պարզամիտ և անմեղ արարտք էին, որը երբէք
չին կարծէր որ իւրեանց վշտաց խոկական պատ-
ճառն իւրեանց էրի՛ի մխալութենէն է յառաջ
եկեալ: Ամենայն որ պէտք է դիտնայ որ այսորիկ
կամ կանխաւ աւնեցեալ ախտին մեծ խնամատա-
րութեամբ հոգ չտանելէն՝ կամ թէ անկատոր
քժշկութենէն՝ (որ իբր զինքն բժշկեալ կարծած
է եղեր, յորմամբ գեռ չը լիովին ապարինեալ:)
յառաջ եկածէն, և այսորիկ անդրէն գարձումն
են նայն ախտի : Այս անդրէն զարձումն կոչի՝
երկրորդական նշանատուութիւն ախտի՝ որ նաև
զինի ախտի կարծիքով բժշկեալ համարելցն
արդի մը յետոյ և նորէն դլուի կառն երկրոր-

դական խոցէր , երգործքական նշանակութեան
ժամանակին մարդոյ սիրան արտօնածի պէս կըլլայ
գլանացաւք 'ի ճակատին կամ գլխոյ մի կողմի մէջ
միայն , տկարութիւն 'ի տեսութեան ցաւք և
վիշոր յազգերս , որք հասարակօրէն հարբուդ-
խական ախտք կըհամարաւին , ցումաքութիւն և
երբեմն ցաւ մը 'ի փոքն և յորկորն , կաղղութի-
մը 'ի ծնօտս և 'ի գլուխն կըերեին , տեսակ մը
այսպիսի նշանատութեց ժամանակին ջրվաթի
մէջ խիստ տաքութիւն և աղտեղի գյուն կըզգաց-
ուի , մարդոյ մարմինն թոյլ և տկար կըլլայ . եր-
բեմն արածք 'ի գլուխն 'ի մէջքն և մինչեւ 'ի
որունս ևս կըբուռնին և երբեմն կեղք կըծոց
վերի կողմն 'ի քունջ երանաց (գասըք) և 'ի
որունս գուռս կուսան . աւս տեսիս ոսիկորն եան

